

Comentarii Obadia - Jean Koechlin

1-11 Scurta profeție a lui Obadia este în întregime consacrată lui Edom. Acest popor era dușmanul cel mai înverșunat al lui Israel, deși era ruda sa cea mai apropiată. Nu descindea el din Esau, fratele geamăn al lui Iacov? Ori această înrudire ar fi trebuit să-i vorbească conștiinței lui Edom. Domnul îi amintește despre ea, spunându-i că era frate cu el acela față de care acționa cu violență (v. 10).

În vizuina sa stâncoasă de pe muntele Seir, Edom trăia din tâlhărie. Se credea la adăpost de orice represiune, nimeni nu-l egala în aroganță. „Și de acolo te voi coborî, zice Domnul” (v. 4). Mai devreme sau mai târziu, mândria omului se ciocnește de un veto («Mă opun») al Celui Atotputernic, într-o prăbușire vertiginoasă (2 Corinteni 10.4,5). Ce trezire brutală din acest vis vechi, dezmiardat în toate timpurile de om, de a ajunge până la cer (Babel: Geneza 11.4) și astfel de a se face egal cu Dumnezeu (Filipeni 2.6)! În forma lui modernă, acest vis reprezintă eforturile colosale ale omului pentru explorarea cosmosului și pentru a-și face „cuibul printre stele”. „Și de acolo te voi coborî”, răspunde Domnul.

Dragi prieteni, să nu ne lăsăm orbiți de măreția omului, nici de succesele științei și ale tehnicii! Să nu uităm că această lume este judecată și că Dumnezeu îi va cere socoteală de locul pe care ea l-a oferit Domnului Isus: pe o cruce.

12-21 „Nu trebuia ... nici nu trebuia ... nici nu trebuia...”. De șapte ori, vocea Judecătorului divin formulează acuzații din ce în ce mai grave. La început nu este vorba decât de priviri vinovate, de o bucurie răutăcioasă stârnită de suferința și dezastrul altuia. Aceleași priviri nerușinate, sfidătoare, sunt îndreptate și asupra lui Isus crucificat: „Ei Se uită la Mine și mă privesc” (Psalmul 22.17). Răutatea lui Edom însă (și cea a vrăjmașilor lui Isus) s-a exprimat nu numai prin priviri, ci și prin cuvinte și prin fapte: „Își deschid gura, dau din cap” (Psalmul 22.7; comp. cu sf. v. 12). Există vreo lașitate mai mare decât aceea de a insulta pe cineva care se află în necaz? Împins de instinctele lui de prădător, Edom profitase totodată și de nenorocirea lui Israel, pentru a-i jefui bunurile; îi exterminase fără milă pe fugarii lui... Toate aceste crime nu vor rămâne nepedepsite. Ziua Domnului va aduce o răzbunare definitivă și completă a „muntelui Sionului” pe „muntele lui Esau” (v. 21). În timp ce o rămășiță a altor națiuni va trăi fericită sub sceptrul lui Mesia, Edom va fi șters din cartea împărăției milenale. Ce dispariție solemnă a acestei rase a lui Esau, care cândva disprețuise binecuvântarea!